

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2014-16272
8. september 2014

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Processkridt	Dato
C-91/13	Essent Energie Productie Sagen vedrører: I. Kan en opdragsgiver i en situation som den, der foreligger i hovedsagen, hvor opdragsgiveren i henhold til artikel 2, stk. 1, i Wet arbeid Vreemdelingen 1994 må anses for arbejdsgiver for de pågældende tyrkiske arbejdstagere, over for de nederlandske myndigheder påberåbe sig standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 eller standstill-klausulen i tillægsprotokollens artikel 41? II.a. Skal standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 eller standstillklausulen i tillægsprotokollens artikel 41 fortolkes således, at de er til hinder for indførelsen af et sådant forbud, som omhandles i artikel 2, stk. 1, i Wet arbeid Vreemdelingen 1994, hvorefter opdragsgivere ikke uden beskæftigelsestilladelse i Nederlandene må beskæftige arbejdstagere, der er statsborgere i et tredjeland, i dette tilfælde Tyrkiet, såfremt disse arbejdstagere er ansat hos en tysk virksomhed og via en nederlandsk virksomhed, der har lejet dem, arbejder for opdragsgiveren i Nederlandene? II.b. Har det herved nogen betydning, at det allerede før ikrafttrædelsen af såvel standstill-klausulen i tillægsprotokollens artikel 41 som standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 var blevet forbudt arbejdsgivere at beskæftige udlændinge på grundlag af en ansættelsesaftale uden beskæftigelsestilladelse, og at dette forbud ligeledes før ikrafttrædelsen af standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 blev udvidet til virksomheder, der lejer arbejdskraft, og som har fået udlændinge stillet til rådighed?	Dom	11.09.14
C-525/12	Europa- Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland Påstande: Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har	Dom	11.09.14

	<p>tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger («vandrammedirektivet») (1), og navnlig i henhold til dette direktivs artikel 2, nr. 38), og artikel 9, idet den har udelukket bestemte tjenesteydelser fra anvendelsen af fortolkningen af begrebet »forsyningspligtigheder«.</p> <p>Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>		
C-359/13	<p>Martens</p> <p>Sagen vedrører: 1A. Skal EU-retten, især artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1612/68, fortolkes således, at den er til hinder for, at EU-medlemsstaten Nederlandene indstiller studiestøtten til en uddannelse uden for EU til et voksent barn, over for hvem en i Belgien bosat grænsearbejder med nederlandsk tatsborgerskab, som arbejder dels i Nederlandene, dels i Belgien, har forsørgerpligt, og dette sker på det tidspunkt, da grænsearbejdet ophører, og arbejdstageren nu kun arbejder i Belgien, og med den begrundelse, at barnet ikke opfylder betingelsen om at have boet i Nederlandene i mindst tre af de seneste seks år forud for optagelsen på den pågældende undervisningsanstalt? 1B. Såfremt spørgsmål 1A skal besvares bekræftende, og det antages, at de øvrige betingelser for studiestøtte er opfyldt, er EU-retten da til hinder for, at studiestøtten tilkendes for en periode, der er kortere end varigheden af den uddannelse, som studiestøtten er bevilget til? Såfremt Domstolen ved besvarelsen af spørgsmål 1A og 1B når til den afgørelse,</p> <p>at reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed ikke er til hinder for, at der i perioden fra november 2008 til juni 2011 eller i en del af denne periode ikke tilkendes Babette Martens nogen studiestøtte: 2. Skal artikel 20 TEUF og artikel 21 TEUF da fortolkes således, at de er til hinder for, at EU-medlemsstaten Nederlandene ikke forlænger studiestøtten til en uddannelse på en undervisningsanstalt i et OLT-område (Curaçao), som der var ret til, da den pågældendes fader var beskæftiget i Nederlandene som grænsearbejder, idet den manglende forlængelse begrundes med, at den pågældende ikke opfylder den betingelse, der gælder for enhver unionsborger, herunder egne statsborgere, nemlig at den pågældende i mindst tre af de seneste seks år forud for optagelsen på den omhandlede uddannelse skal have boet i Nederlandene?</p>	GA	25.09.14
T-306/12	<p>Spirlea mod Kommissionen</p> <p>Stævningen, der er indgivet i henhold til artikel 263 TEUF, anses for modtaget. Sagen antages til realitetsbehandling. Sagsøgerne gives medhold og det fastslås derfor, at Kommissionen har begået væsentlige procedurefejl og andre materielle overtrædelser. På dette grundlag annulleres afgørelse truffet den 21. juni 2012 af Europa-Kommissionens Generalsekretariat (SG.B.5/ Mku/psi — Ares (2012)744102), for så vidt som denne angår Kommissionens underretningsskrivelser af henholdsvis den 10. maj 2011 og den 10. oktober 2011.</p> <p>Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	25.09.14
T-601/11	<p>Dansk Automat Brancheforening mod Kommissionen</p> <p>Annulation af Kommissionens beslutning K(2011) 6499 endelig af 20. september 2011 vedrørende forenelighed mellem</p>	Dom	26.09.14

	det indre marked og den statsstøtte, som Danmark agter at indføre til fordel for onlinespil (foranstaltning Nr. C 35/2010 (ex N 302/2010)).		
T-615/11	Royal Scandinavian Casino Århus mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse af 20.9.2011 om foranstaltning nr. C 35/2010 (ex N 302/2010) som Danmark agter at gennemføre i form af afgifter på onlinespil i den danske lov om afgifter på spil annulleres. Kommissionen tilpligtes at udrede omkostningerne ved denne sags førelse ved Retten.	Dom	26.09.14

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-34/13	Kušionová Sagen vedrører: 1) À la lumière de l'article 38 de la charte des droits fondamentaux de l'Union européenne, doit-on interpréter la directive 93/13/CEE du Conseil, du 5 avril 1993, concernant les clauses abusives dans les contrats conclus avec les consommateurs et la directive 2005/29/CE du Parlement européen et du Conseil, du 11 mai 2005, relative aux pratiques commerciales déloyales des entreprises vis-à-vis des consommateurs dans le marché intérieur et modifiant la directive 84/450/CEE du Conseil et les directives 97/7/CE, 98/27/CE et 2002/65/CE du Parlement européen et du Conseil et le règlement (CE) no 2006/2004 du Parlement européen et du Conseil ("directive sur les pratiques commerciales déloyales") (JO L 149, p. 22) en ce sens qu'est contraire à ces directives une réglementation d'un État membre, tel l'article 151j, paragraphe 1, du code civil, combiné à d'autres dispositions de la réglementation applicable en l'espèce, qui permet au créancier de recouvrer des sommes découlant de clauses abusives par l'exécution d'une sûreté immobilière grevant les biens immobiliers du consommateur sans appréciation des clauses contractuelles par une juridiction, en dépit de l'existence d'un litige portant sur la question de savoir s'il s'agit d'une clause abusive? 2) Les dispositions légales de l'Union européenne citées au point 1 s'opposentelles à l'application d'une règle interne, tel l'article 151j, paragraphe 1, du code civil, combiné à d'autres dispositions de la réglementation applicable en l'espèce, qui permet au créancier recouvrer des sommes découlant de clauses abusives par l'exécution d'une sûreté immobilière grevant le bien immobilier du consommateur sans appréciation des clauses contractuelles par une juridiction, en dépit de	Dom	10.09.14
C-270/13	Haralambidis Sagen vedrører: »1) Idet undtagelsen i artikel 45, stk. 4, TEUF, vedrørende [...] ansættelser i den offentlige administration (som den foreliggende sag [...] ikke omhandler) forekommer	Dom	10.09.14

	<p>at være uden betydning for den foreliggende sag [– udnævnelse af enborger fra en anden EU-medlemsstat til formand for en havnemyndighed, som er en juridisk person, der er at betegne som et offentligretligt organ –], og idet stillingen som formand for havnemyndigheden uanset hvorledes det anskues – ikke desto mindre – er et betroet hverv, som skal betegnes som »beskæftigelse« i bred forstand, [...] ønskes det oplyst, om bestemmelsen om, at hvervet er forbeholdt italienske statsborgere, udgør en i nationaliteten begrundet forskelsbehandling, der er forbudt i medfør af selvsamme artikel 45. 2) [D]et ønskes endvidere oplyst, om en borger fra en anden EU-medlemsstats udøvelse af hvervet som formand for en italiensk havnemyndighed – i øvrigt – kan anses for henhørende under etableringsretten i artikel 49 TEUF, og om det i dette tilfælde ville forholde sig sådan, at forbuddet i den nationale lovgivning mod ikke-italienske statsborgeres udøvelse af dette hverv udgør en i nationaliteten begrundet forskelsbehandling, eller om dette forhold vil kunne anses for at udgøre en undtagelse i medfør af førnævnte artikel 51 TEUF. 3) [D]esuden ønskes det oplyst, om en borger fra en anden EU-medlemsstats udøvelse af hvervet som formand for en italiensk havnemyndighed subsidiært kan betegnes som en »tjenesteydelse« i henhold til direktiv 2006/123/EF, og om udelukkelsen [af] anvendelsen af dette direktiv på havnetjenester også har betydning i denne sag, og – hvis dette ikke er tilfældet – om forbuddet i den italienske lovgivning, som vedrører udøvelsen af hvervet, udgør en i nationaliteten begrundet forskelsbehandling. 4) [M]ere subsidiært ønskes det oplyst, [...] om spørgsmålet om en borger fra en anden EU-medlemsstats udøvelse af hvervet som formand for en italiensk havnemyndighed – alligevel – kan behandles mere generelt som en EU-borgers ret i medfør af artikel 15 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til »at arbejde, etablere sig og levere tjenesteydelser i alle medlemsstaterne«, hvis det ikke kan anses for omfattet af de ovenstående bestemmelser, uanset de specifikke »sektorbestemte« bestemmelser i artikel 45 og 49 ff, TEUF, samt i direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, og om forbuddet i den nationale lovgivning vedrørende udøvelsen af hvervet således er i strid med det lige så generelle forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, der er indeholdt i artikel 21, stk. 2, i ovenstående charter om grundlæggende rettigheder«.</p>		
C-491/13	<p>Ben Alaya Sagen vedrører: Fastsætter Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste (EUT L 375, s. 12) et lovbundet krav på at få udstedt et visum med henblik på studier og en efterfølgende opholdstilladelse i henhold til artikel 12 i dette såkaldte studenterdirektiv, såfremt »indrejsebetingelserne«, dvs. betingelserne i artikel 6 og 7, er opfyldt, og der ikke er nogen grund til at nægte indrejse i henhold til direktivets artikel 6, stk. 1, litra d?</p>	Dom	10.09.14
C-19/13	<p>Fastweb Sagen vedrører: Domstolen anmodes om at fastslå, om artikel 2d, stk. 4, i direktiv 2007/66 – såfremt den fortolkes således, at kontrakten efter national ret (artikel 122 i Codice del processo</p>	Dom	11.09.14

	<p>amministrativo) ikke må betragtes som værende uden virkning, selv om retsinstansen har fastslået, at de bestemmelser, hvorefter kontrakten kan tildeles uden afholdelse af en udbudsprocedure, er blevet tilsidesat – er forenelig med principperne om ligebehandling, ikke-forskelsbehandling og konkurrence samt sikrer adgangen til effektive retsmidler som fastlagt i artikel 47 i den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.</p>		
C-112/13	<p>A Sagen vedrører: I. Kan det af det EU-retlige »ækvivalensprincip« ved gennemførelsen af EU-retten vedrørende en procedureordning, hvori de almindelige domstole, der skal træffe afgørelse vedrørende sagens realitet, ganske vist også skal efterprøve, om love er i strid med forfatningen, men ikke har kompetence til generelt at ophæve love, idet dette blev forbeholdt en forfatningsdomstol, der er organiseret på en særlig måde, udledes, at de almindelige domstole i de tilfælde, hvor en lov er i strid med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »charteret«), under proceduren også skal henvende sig til forfatningsdomstolen med henblik på generel ophævelse af loven og ikke blot kan undlade at anvende loven i det konkrete tilfælde? II. Skal chartrets artikel 47 fortolkes således, at den er til hinder for en procedurebestemmelse, hvorefter en ret, der ikke har international kompetence, beskikker en fraværskurator for en part, hvis opholdssted ikke kan fastlægges, og denne derefter ved »at give møde« bindende kan udvirke den internationale kompetence? III. Skal artikel 24 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »forordning nr. 44/2001«) fortolkes således, at sagsøgte alene »giver møde« som omhandlet i denne bestemmelse, når den relevante processuelle handling foretages af den sagsøgte selv eller af en af den pågældende befuldmægtiget retsrepræsentant, eller gælder dette også ubegrænset, når der gives møde ved en i henhold til den enkelte medlemsstats lovgivning beskikkede fraværskurator?</p>	Dom	11.09.14
C-117/13	<p>Technische Universität Darmstadt Sagen vedrører: Er værker genstand for salg eller licens som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra n), i direktiv 2001/29/EF, hvis rettighedshaveren tilbyder de deri nævnte institutioner, at der indgås licensaftaler om anvendelse af værker på rimelige betingelser? 2. Giver artikel 5, stk. 3, litra n), i direktiv 2001/29/EF medlemsstaterne beføjelse til at indrømme institutionerne ret til at digitalisere værkerne i deres samlinger, hvis det er nødvendigt for at stille disse værker til rådighed ved terminalerne? 3. Må de rettigheder, som medlemsstaterne indfører i henhold til artikel 5, stk. 3, litra n), i direktiv 2001/29/EF, være så vidtgående, at brugere af terminalerne kan udskrive de værker, der stilles til rådighed ved disse, på papir eller lagre dem på en USB-stick?</p>	Dom	11.09.14
C-204/12	<p>Essent Belgium m.fl. Sagen vedrører: 1) Er en national ordning som den, der er fastsat i det flamske dekret af 17. juli 2000 om organisering af markedet for elektricitet og gennemført ved den flamske regerings bekendtgørelse af 5. marts 2004, som ændret ved den flamske regerings bekendtgørelse af 25. februar 2005 om fremme af fremstilling af elektricitet af vedvarende</p>	Dom	11.09.14

	<p>energikilder, hvorved – leverandører af elektricitet til slutaftagere, der er tilsluttet distributionsnettet eller transmissionsnettet, er forpligtet til årligt at indgive et bestemt antal grønne certifikater til reguleringsmyndigheden (det nævnte dekrets artikel 23) – en leverandør af elektricitet til slutaftagere, der er tilsluttet distributionsnettet eller transmissionsnettet, pålægges en administrativ bøde af den flamske reguleringsmyndighed »Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)«, såfremt den ikke har indgivet det tilstrækkelige antal grønne certifikater til at opfylde en pålagt kvoteforpligtelse med hensyn til grønne certifikater (det nævnte dekrets artikel 37, stk. 2) – reguleringsmyndigheden ikke kan eller vil tage hensyn til oprindelsesgarantier fra Norge eller Nederlandene i mangel af gennemførelsesbestemmelser fra den flamske regering, der anerkender fremlæggelsen af sådanne certifikater som lige eller ligeværdig (det nævnte dekrets artikel 25 og artikel 15, stk. 1, i bekendtgørelsen af 5.3.2004), uden at reguleringsmyndigheden i det konkrete tilfælde undersøger ligheden eller ligeværdigheden – det i hele den periode, hvor dekretet af 17. juli 2000 var i kraft, kun var certifikater for produktion af grøn strøm i Den Flamske Region, der blev taget i betragtning ved efterprøvelsen af, om kvoteforpligtelsen var opfyldt, mens der for leverandører af elektricitet til slutaftagere, der er tilsluttet distributionsnettet eller transmissionsnettet, ikke fandtes nogen mulighed for at godtgøre, at de indgavne oprindelsesgarantier opfyldte betingelserne for anerkendelse af lige eller ligeværdige garantier ved udstedelsen af sådanne certifikater,</p> <p>forenelig med artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 11 og/eller traktatens artikel 36 og EØS-aftalens artikel 13? 2) Er en national ordning som omhandlet i spørgsmål 1 forenelig med artikel 5 i det daværende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF den 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet? 3) Er en national ordning som omhandlet i spørgsmål 1 forenelig med lighedsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling, således som disse principper bl.a. er fastsat i artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og i artikel 3 i det daværende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF?</p>		
C-328/13	<p>Österreichischer Gewerkschaftsbund</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af artikel 3, stk. 3, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter: a. Skal ordlyden i artikel 3, stk. 3, i direktiv 2001/23/EF, ifølge hvilken de »løn- og arbejdsvilkår«, som er aftalt i en kollektiv overenskomst, og som gælder for overdrageren, skal opretholdes, indtil »den kollektive overenskomst opsiges eller udløber«, fortolkes således, at den også omfatter sådanne løn- og arbejdsvilkår, som blev fastlagt ved en kollektiv overenskomst, og som efter national ret fortsat gælder uden tidsbegrænsning på trods af, at overenskomsten er blevet</p>	Dom	11.09.14

	opsagt, indtil en anden kollektiv overenskomst træder i kraft, eller de pågældende arbejdstagere har indgået nye individuelle aftaler? b. Skal artikel 3, stk. 3, i direktiv 2001/23/EF fortolkes således, at der ved, at en af erhververen indgået »anden kollektiv overenskomst [...] får virkning«, også skal forstås den fortsatte virkning af erhververens ligeledes opsagte kollektive overenskomst i den netop anførte forstand?		
C-394/13	<p>K. B.</p> <p>1. Skal artikel 76 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet under omstændighederne i denne sag, nemlig at sagsøgeren, hendes ægtemand og barn bor i Frankrig, at hendes ægtemand arbejder i Frankrig, at centeret for deres interesser er i Frankrig, og at sagsøgeren i Frankrig har modtaget fuld familiedyelse PAJE (prestation d'accueil du jeune enfant, småbørnsydelse), fortolkes således, at Den Tjekkiske Republik er den stat, som har kompetence til at tildele en familiedyelse/et forældretilskud? Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: 2. Skal overgangsbestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at de pålægger Den Tjekkiske Republik at tildele en familiedyelse efter den 30. april 2010, selv om en stats kompetence efter den 1. maj 2010 kan være påvirket af den nye Bopælsdefinition i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (artikel 22 ff.)? Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: 3. Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger under omstændighederne i denne sag fortolkes således, at Den Tjekkiske Republik fra den 1. maj 2010 er den stat, som har kompetence til at tildele en familiedyelse?</p>	Dom	11.09.14
C-424/13	<p>Zuchtvieh-Export</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2005 fortolkes således, at den kompetente myndighed på afgangsstedet ved lange transporter af tamdyr af hestefamilien eller tamkvæg, -får, -geder eller -svin, hvor afgangsstedet ligger i en medlemsstat i Den Europæiske Union, men bestemmelsesstedet i et tredjeland, kun må påstemple den af organisatoren fremlagte logbog i henhold til artikel 14, stk. 1, litra c), såfremt logbogen opfylder kravene i henhold til artikel 14, stk. 1, litra a), nr. ii), for den samlede transportstrækning fra afgangssted til bestemmelsessted, dvs. også for transportafsnit, der ligger helt uden for Den Europæiske Unions fællesskabsområde? 2. Skal artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2005 fortolkes således, at den efter denne bestemmelse kompetente myndighed på afgangsstedet kan forpligte organisatoren af transporten til at ændre planlægningen af den lange transport således, at denne forordnings bestemmelser [org. s. 3] skal overholdes under hele transporten fra afgangsstedet til bestemmelsesstedet, også selv om enkelte transportafsnit udelukkende ligger i tredjelande?</p>	GA	11.09.14

C-441/13	Hejduk Sagen vedrører: Skal artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at der i en retstvist om krænkelse af ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder, der er sket ved, at et fotografi er blevet gjort tilgængeligt på et websted, der drives fra et topdomæne i en anden medlemsstat end den, hvor rettighedshaveren har sin bopæl [org. s. 2], kun er kompetence – i den medlemsstat, hvor den påståede overtræder har bopæl, og – i den eller de medlemsstater, hvortil webstedets indhold er rettet?	GA	11.09.14
C-449/13	CA Consumer Finance Sagen vedrører: 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler fortolkes således, at det påhviler kreditgiver at føre bevis for en korrekt og fuldstændig opfyldelse af de forpligtelser, der er pålagt denne i forbindelse med udarbejdelsen og opfyldelsen af en kreditaftale, som følger af den nationale lovgivning, der gennemfører direktivet? 2) Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler til hinder for, at en kreditgiver kan bevise at have opfyldt de forpligtelser, der påhviler denne, korrekt og fuldstændigt, udelukkende ved hjælp af en standardklausul i kreditaftalen, der vedrører forbrugerens anerkendelse af kreditgiverens opfyldelse af sine forpligtelser, uden støtte i dokumenter, der er udfærdiget af kreditgiveren og udleveret til låntageren? 3) Skal artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler fortolkes således, at den er til hinder for, at en efterprøvning af forbrugerens kreditværdighed foretages alene på grundlag af oplysninger fra forbrugeren, uden en effektiv kontrol af disse oplysninger ved hjælp af andre forhold? 4) Skal artikel 5, stk. 6, i Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbruger-kreditaftaler fortolkes således, at kreditgiveren ikke kan have givet forbrugeren en fyldestgørende forklaring, såfremt kreditgiveren ikke forudgående har efterprøvet forbrugerens økonomiske situation og behov? Skal artikel 5, stk. 6, i direktiv 2008/48 fortolkes således, at den er til hinder for, at fyldestgørende forklaringer til forbrugeren kun fremgår af kontraktoplysninger i kreditaftalen, uden at der udfærdiges et specifikt dokument?	GA	11.09.14
C-88/13	Gruslin Sagen vedrører: Skal artikel 45 i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) fortolkes således, at begrebet »udbetalinger til deltagerne« også vedrører udlevering af andelsbeviser noteret på navn til deltagerne?	Dom	11.09.14
C-291/13	Papasavvas e.a. Sagen vedrører: 1 Henset til, at medlemsstaternes lovgivning om injurier påvirker muligheden for at levere elektroniske informationstjenester både på nationalt plan og på EU-plan, skal den omhandlede lovgivning da opfattes som en begrænsning af leveringen af informationstjenester med hensyn til gennemførelsen af direktiv 2000/31/EF? 2 Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal bestemmelserne om	Dom	11.09.14

	<p>ansvar i artikel 12, 13 og 14 i direktiv 2000/31/EF da finde anvendelse på området for civilretlige søgsmål mellem private parter, eksempelvis i sager om civilretligt ansvar i tilfælde af injurier, eller er de begrænset til civilretligt ansvar i handelstransaktioner/forbrugeraftaler? 3 I lyset af formålet med artikel 12, 13 og 14 i direktiv 2000/31/EF om ansvar for leverandørerne af informations-samfundstjenester og under hensyntagen til, at der i flere medlemsstater kræves et sagsanlæg, inden der kan iværksættes foreløbige foranstaltninger i form af forbud, som forbliver gældende indtil sagens afslutning, i hvilket omfang skaber disse bestemmelser individuelle rettigheder, som kan påberåbes som forsvar inden for en civil sag om injurier, eller udgør de retlige hindringer for det nævnte sagsanlæg? 4 Finder begreberne »informations-samfundstjenester« og »leverandør [af informations-samfundstjenester]» som omhandlet i artikel 2 i direktiv 2000/31/EF og artikel 1, stk. 2, i direktiv 98/34/EF, som ændret ved direktiv 98/48/EF, anvendelse på online-informationstjenester, som modtageren ikke yder vederlag for, men hvor vederlaget oppebæres indirekte i form af handelsreklame, som fremvises på websiden? 5 Henset til definitionen af »leverandør [af informations-samfundstjenester]« i artikel 2 i direktiv 2000/31/EF og artikel 1, stk. 2, i direktiv 98/34/EF, som ændret ved direktiv 98/48/EF, i hvilket omfang er det da muligt at antage, at der kan være tale om »ren videreformidling«, »caching« eller »oplagring« (»hosting«) som omhandlet i artikel 12, 13 og 14 i direktiv 2000/31/EF i en eller flere af følgende tilfælde: a) avis med en gratis tilgængelig webside, på hvilken den elektroniske udgave af den trykte avis offentliggøres – med alle artikler og al reklame som i den trykte udgave – i PDF-format eller andet tilsvarende elektronisk format b) frit tilgængelig online avis, hvor leverandøren oppebærer vederlag gennem handelsreklame, som fremvises på websiden, og hvor den i online-avisen offentliggjorte information leveres af avisens personale og/eller freelancejournalister c) betalings-webside, som tilbyder en af de i litra a) og b) ovenfor angivne tjenesteydelser?</p>		
T-443/11	<p>Gold East Paper m.fl. mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 451/2011 af 6. maj 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af coated finpapir med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 128, s. 1) annulleres. Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	11.09.14
T-444/11	<p>Gold East Paper m.fl. mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011 af 6. maj 2011 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af coated finpapir med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 128, s. 18) annulleres for så vidt som den berører sagsøgerne. Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	11.09.14
C-7/13	<p>Skandia America Corporation Sagen vedrører: 1. Udgør levering af eksternt erhvervede tjenesteydelser fra et foretagendes hovedetablering i et tredjeland til dets filial i en medlemsstat, med en allokering af omkostningerne ved erhvervelsen til filialen, afgiftspligtige transaktioner, såfremt filialen indgår i en momsgruppe i</p>	Dom	17.09.14

	medlemsstaten? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal hovedetableringen i tredjelandet da anses for en afgiftspligtig person, som ikke er etableret i medlemsstaten som omhandlet i direktivets artikel 196, med den følge, at erhververen skal betale moms af transaktionerne?		
C-205/13	<p>Hauck</p> <p>Sagen vedrører: 1. a. Er der ved registreringshindringen eller ugyldighedsgrunden i artikel 3, stk. 1, litra e), nr. i), i direktiv 89/104/EØF, som kodificeret ved direktiv 2008/95/EF - dvs. at tredimensionelle varemærker ikke udelukkende må bestå af en udformning, som følger af varens egen karakter - tale om en udformning, der er nødvendig for varens funktion, eller er dette allerede tilfældet, når varen har en eller flere væsentlige brugsegenskaber, som forbrugeren muligvis også kan finde hos konkurrenternes varer? b. Såfremt ingen af disse alternativer er korrekt, hvorledes skal forskriften da fortolkes? 2. a. Er der ved registreringshindringen eller ugyldighedsgrunden i artikel 3, stk. 1, litra e), nr. iii), i direktiv 89/104/EØF som kodificeret ved direktiv 2008/95/EF - dvs. at (tredimensionelle) varemærker ikke udelukkende må bestå af en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi - tale om begrundelsen (eller begrundelserne) for beslutningen om køb hos de forbrugerkredse, der kommer i betragtning? b. Kan der kun tales om »en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi« som omhandlet i den netop nævnte forskrift, såfremt udformningen i sammenligning med andre værdier (såsom ved børnestole sikkerhed, komfort og egnethed) må betragtes som den væsentligste hhv. dominerende værdi, eller kan dette også være tilfældet, såfremt varen ud over denne værdi også har andre værdier, der må betragtes som væsentlige? c. Er det den opfattelse, som næres af flertallet af de forbrugere, der kommer i betragtning, der er afgørende for besvarelsen af spørgsmål 2a og b, eller kan en ret også lægge til grund, at allerede opfattelsen hos en del af forbrugerne er tilstrækkelig til at betragte den pågældende værdi som »væsentlig« i den nævnte bestemmelses forstand? d. Såfremt besvarelsen af spørgsmål 2c lyder som i sidstnævnte alternativ, hvorledes skal da denne del af forbrugerne fastlægges? 3. Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 89/104/EØF som kodificeret ved direktiv 2008/95/EF fortolkes således, at registreringshindringen i henhold til litra e) også gælder, såfremt det tredimensionelle varemærke indeholder et tegn, for hvilket det i nr. i) anførte gælder, men som i øvrigt opfylder kriteriet i nr. iii)?</p>	Dom	18.09.14
C-549/13	<p>Bundesdruckerei</p> <p>»Er artikel 56 TEUF og artikel 3, stk. 1, i direktiv 96/71/EF til hinder for en national retlig bestemmelse og/eller en ordregivende myndigheds betingelse for tildeling, ifølge hvilken en tilbudsgiver, der ønsker at opnå en offentlig eller den offentlige kontrakt, som er udbudt, skal (1.) forpligte sig til at betale det personale, der skal udføre opgaven, den lovbestemte overenskomstmæssige løn eller mindsteløn og (2.) pålægge en faktisk eller påtænkt underleverandør den samme forpligtelse og forelægge den ordregivende myndighed en hertil svarende forpligtelseserklæring fra underleverandøren, når (a) lovbestemmelsen kun fastsætter en sådan forpligtelse for tildeling af offentlige kontrakter, men ikke for tildeling af private kontrakter, og (b) underleverandøren er hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat, og</p>	Dom	18.09.14

	underleverandørens arbejdstagere ved udførelsen af de i kontrakten omhandlede ydelser udelukkende skal arbejde i dennes hjemland?»		
T-262/12	Central Bank of Iran mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2012/35/FUSP af 23. januar 2012 (1) og Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 (2) annulleres, for så vidt de foranstaltninger, der er vedtaget ved sådanne retsakter finder anvendelse på sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	18.09.14
T-317/12	Holcim (Romania) mod Europa-Kommissionen Påstande: Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren markedsværdien af de påståede stjålne europæiske emissionskvoter, der ikke er blevet generhvervet på datoen for dommens afsigelse, til deres markedspris med tillæg af 8 % i rente p.a., fra den 16. november 2010. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. Dommen erklæres eksigibel.	Dom	18.09.14
C-518/13	Eventech Sagen vedrører: 1. Indebærer den omstændighed, at en busbane på en offentlig vej gøres tilgængelig for sorte taxaer, men ikke for minitaxaer, i det tidsrum, hvor denne busbane er i drift, under de foreliggende omstændigheder, at der anvendes »statsmidler« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF? 2. a) Hvilket relevant formål skal lægges til grund, når det ved afgørelsen af, om det er selektivt som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF at gøre en busbane på en offentlig vej tilgængelig for sorte taxaer, men ikke for minitaxaer, i det tidsrum, hvor denne busbane er i drift, skal vurderes, om sorte taxaer og minitaxaer befinder sig i en sammenlignelig retlig og faktisk situation? b) Hvis det er muligt at godtgøre, at det relevante formål i henhold til spørgsmål 2 a) i hvert fald til dels er at skabe et sikkert og effektivt transportsystem, og at der foreligger sikkerhedsog/ eller effektivitetsmæssige hensyn, som berettiger, at sorte taxaer gives tilladelse til at køre i busbaner, og som ikke gælder tilsvarende for minitaxaer, kan denne foranstaltning da anses for ikke at være selektiv som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF? c) Skal det ved besvarelsen af spørgsmål 2 b) tages i betragtning, om den medlemsstat, der påberåber sig disse hensyn, ligeledes har godtgjort, at den fordelagtige behandling af sorte taxaer i forhold til minitaxaer er forholdsmæssig og ikke går videre end nødvendigt? 3. Kan den omstændighed, at en busbane på en offentlig vej gøres tilgængelig for sorte taxaer, men ikke for minitaxaer, i det tidsrum, hvor denne busbane er i drift, påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, når den pågældende vej ligger i det centrale London, og der ikke er noget til hinder for, at borgere fra andre medlemsstater ejer eller kører i enten sorte taxaer eller minitaxaer?	GA	25.09.14
T-498/11	Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen Påstande: Annullation af den afgørelse, der er truffet af Den Europæiske Unions Publikationskontor, om afvisning af det tilbud, der er afgivet af sagsøgeren i forbindelse med den særlige udbudsprocedure nr. 1369 »Omlægning af OLAF's hjemmeside« til opfyldelse af kontrakt nr. 10224, sektion 1, om levering af tjenesteydelser indenfor en rammeaftale med flere kontrahenter, og de tilknyttede afgørelser fra	Dom	26.09.14

	<p>Publikationskontoret, navnlig afgørelsen om at tildele den omhandlede kontrakt til den valgte tilbudsgiver og udvalgte kontrahent. Publikationskontoret pålægges at betale sagsøgeren 31 977 EUR i erstatning. Ydermere pålægges Publikationskontoret at betale sagsøgeren 20 000 EUR i erstatning for den fortabte mulighed og for krænkelse af sagsøgerens omdømme og troværdighed, og Publikationskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger samt andre omkostninger og udgifter, som er påløbet i forbindelse med denne sag.</p>		
--	--	--	--